

पूर्वांचल

२५ Purwanchal National Daily

◆ वर्ष : २५ ◆ अंडक : २७२ ◆ पृष्ठ ४ ◆ बित्तमोड ◆ विसं. २०७७ भदौ १४ गते आइतवार (Sunday, Aug 30. 2020) नेपाल सम्वत् १९४० Web : www.purwanchaldaily.com ◆ मूल्य रु : ५/- भारतमा भारु : ४/-

बिरोधपछि छुट्टै ५० शैय्याको कोभिड उपचार केन्द्र

पार्श्व मण्डल

भद्रपुर, भदौ १३। जिल्लाकै सबैभन्दा ठुलो सरकारी अस्पतालमा विरामी जान छाडेको भन्दै चौतर्फी आलोचनापछि शेवी प्रादेशिक अस्पताल भद्रपुरको हाताभित्र सञ्चालनमा ल्याइएको कोभिड-१९ उपचार केन्द्र अन्यत्र सान लाग्नाएको छ।

जिल्लामा कोरोना भाइरस संक्रमण पुष्टि भएका विरामीलाई शेवी अस्पतालको निर्माणाधीन भवनमा राख ५० शैय्याको कोभिड-१९ उपचार केन्द्र बनाइएको छ। अब अस्पतालको निर्माणाधीन भवनमा कोरोना संक्रमित राख्ने तयारी लगभग पूरा भइसकेको अस्पतालका मोडकल सुरक्षेटेढेन्ट डा. पीताम्बर ठाकुरले जानकारी दिए। 'सझिमिटलाई राख्न ५० शैय्याको बेड तयार भइसकेको छ'—मेडिकल सुरक्षेटेढेन्ट डा. ठाकुरले भने— कोभिड-१९ उपचार केन्द्रको सुरक्षाको जिम्मा नेपाली सेनालाई दिने समेत निर्णय भइसकेको छ, अब सेनाले संघर्ष विषयमा अस्पतालाई जानकारी गराउँछ।

'सझिमिटको उपचारका लागि अस्पतालका डा. गोविन्द कंडेलको संयोजकवामा आठ सदस्यीय आरडीटी समिति यसअधि नै गठन गरिसकेको छौं, त्यही समितिमा आबद्ध चिकित्सकको टोलीले उपचार गर्ने छन्— डा. ठाकुरले भने। अस्पतालको जानना एक सय शैय्याको उपचार केन्द्र बनाउने थिए,

अहिले ५० शैय्या बनाइसकेको बताउदै उनले भने— 'अस्पताल प्रशासन र सञ्चालक तथा व्यवस्थापन समिति ७५ शैय्याको बनाउने योजनाका साथ काम गरिरहेको छ।' जिल्लामा कोभिड उपचार केन्द्र बनाउन प्रवेश तथा संघीय सरकारले सहयोग गरेको उनले बताए।

अस्पतालके पुरानो भवनमा बनाइएको आइसोलेसन बांडमा गत साउन १९, गतेरेखि कोरोना संक्रमण पुष्टि भएका विरामी राख्ने उपचार शुरू गरेपछि अन्य उपचारका लागि जाने विरामी सख्ता त्वारै घटेको थिए। एक मात्र सरकारी अस्पतालमा कोरोना संक्रमित बिचारण गरिब तथा अस्पतालमा विरामी जान छाडेपछि चौंपार्सी आलोचना शुरू भयो। यस विषयमा नेपाली कोरेसले समेत जिल्ला प्रशासन कार्यालयलाई जापन पत्र बुकाउदै कोभिड-१९ उपचार केन्द्र अन्यत्र सार्न मारा राख्न दबाव दिएको थिए।

त्यसै राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टीका नेता तथा यसै निर्वाचन क्षेत्रमा संघीय सांसद राजेन्द्रप्रसाद लिङ्गिन्द्रेनले पनि कोभिड-१९ उपचार केन्द्र अन्यत्र सार्न मारा राखे का थिए। २२ शैय्याको आइसोलेसन तीन दिनमै भरिएपछि अस्पताल प्रशासनलाई थप चैन्नीति थपिएको थिए। त्यसपछि अस्पतालले कोभिड-१९ उपचार केन्द्र अन्यत्र सार्न छिटो कदम चालेको बताइएको छ।

अजन्मधारा, भदौ १३। यापुस्तालाई स्वदेशमै व्यवसायिक बनाउने उद्देश्यले अजन्मधारा नगरपालिकाले कृषि तथा पशुपालनका विभिन्न कार्यक्रमहरु अधिक बढाएको छ।

कोरोना भाइरसका कारण युवाहरु गाउँ फर्किरहेका बेला अजन्मधारा नगरपालिकाले आफ्नो ठाउका युवाहरलाई कृषि र पशुपालनमै व्यवसायिक बनाउदै समृद्ध अजन्मधारा नगरको कार्यक्रमलाई अधिक बढाएको हो। नेपालमा कृषि तथा पशुपालनमा प्रशस्त सम्भावना रहेकाले हरेक क्षेत्रको पहिचान गरेर पकेट क्षेत्र धोणा गरेर कार्यक्रम अंथित बढाइएको नगरपालिकाले जनाएको छ।

कृषिकद्वारा उत्पादित वस्तुको उचित मूल्य प्राप्त गर्न र कृषि तथा पशुपन्ची क्षेत्रमा देखिएको विचारितायोका अन्य गर्दै नगरलाई आमनिर्भर बनाउने उद्देश्यले अजन्मधारा नगरपालिकामा थुरु गरिएको पशुपन्ची पकेट कार्यक्रम क्रममः विस्तार हुँदैछ।

अजन्मधारा-२ नम्बर बडाका एक सय जना परिवारलाई लक्षित गरी उत्पादन, पशुधन (विविधकरण) र बजारीकरणमा सहजीकरण र सहयोग गर्दै उनीहरुको आर्थिक जीवनस्तर उकास्ने लक्ष्यसहित नगर पशुपन्ची मत्थ्य तथा कछुवा विकास खालीले अधिल्लो आर्थिक वर्ष ०७५/०७६मा पहिलोपटक उक्त कार्यक्रम नगरमा शुरू गरेको थिए।

सोही क्रममा गत आर्थिक वर्ष ०७६/०७७मा अजन्मधारा-१ नम्बर बडाका तीन सय जना परिवारलाई लक्षित गरी थुरु गरिएको उक्त कार्यक्रम चालू आर्थिक वर्ष ०७७/०७८मा अजन्मधारा-१, २ ९० नम्बर बडामा सञ्चालन गर्न बजेट विनियोजन गरिएको छ। दूधे बडामा उक्त कार्यक्रम सञ्चालन गर्न सात लाख ५५ हजार रुपैयाँ विनियोजन गरिएको नगरद्वारा चालू आर्थिक वर्षका लागि स्थीकृत वार्षिक नीति तथा कार्यक्रममा उल्लेख गरिएको छ।

जसअनुसार एक हजार लिटर क्षमताको चिलिङ भ्याट स्थापना लागत साफेदारी (मिल्क ड्राइम, मिल्क पम, गेट भल्भसित) का लागि दुई लाख रुपैयाँ, मिल्क एनालाइजरका लागि एक लाख रुपैयाँ, डिजिटल तराजुका

अर्जुनधारा कृषि तथा पशुपालन कार्यक्रम

युवालाई स्वदेशमै रोजगारी

अभित खम्ब

लागि पाँच हजार रुपैयाँ, १५ केमीको जेनेरेटर खरिद गर्न दुई लाख रुपैयाँ, कार्यक्रम अभिमुखीकरण गोप्ताका लागि २० हजार रुपैयाँ, युनेलो परीक्षणका लागि ४० हजार रुपैयाँ, टिट डिपिड तथा थुनेलो रोगको लागि औषधि तथा सामग्री खरिद र वितरण कार्यक्रमका लागि ५० हजार रुपैयाँ, पर्सीवी नियन्त्रण कार्यक्रमका लागि ५० हजार रुपैयाँ, गाईभैर्सी पालन तथा रोग सम्बन्धी तालिमका लागि ८० हजार रुपैयाँ र रोग सम्बन्धित थप फर्म अनुगमन र निरीक्षणका लागि पचास हजार रुपैयाँ विनियोजन गरिएको छ।

त्यसैगरी बडा नम्बर १ र २ रामा हाल सञ्चालनरत, उक्त कार्यक्रमको निरन्तरताका लागि चालूआर्थिक वर्षमा थप चार लाख रुपैयाँ विनियोजन गरिएको छ। जसअनुसार परिजीवी नियन्त्रणका लागि एक लाख ६० हजार रुपैयाँ, गाईभैर्सी पालन तथा रोग नियन्त्रण तालिमका लागि ८० हजार रुपैयाँ र थुनेलो रोग परीक्षण तथा औषधि विनियोजन गरिएको छ।

त्यसैगरी बडा नम्बर १ र २ रामा हाल सञ्चालनरत,

उक्त कार्यक्रमको निरन्तरताका लागि चालूआर्थिक वर्षमा थप चार लाख रुपैयाँ विनियोजन गरिएको छ। जसअनुसार परिजीवी नियन्त्रणका लागि एक लाख ६० हजार रुपैयाँ, गाईभैर्सी पालन तथा रोग नियन्त्रण तालिमका लागि ८० हजार रुपैयाँ र थुनेलो रोग परीक्षण तथा औषधि विनियोजन गरिएको छ।

त्यसैगरी बडा नम्बर १ र २ रामा हाल सञ्चालनरत,

उक्त कार्यक्रमको निरन्तरताका लागि चालूआर्थिक वर्षमा थप चार लाख रुपैयाँ विनियोजन गरिएको छ। जसअनुसार परिजीवी नियन्त्रणका लागि एक लाख ६० हजार रुपैयाँ, गाईभैर्सी पालन तथा रोग नियन्त्रण तालिमका लागि ८० हजार रुपैयाँ र थुनेलो रोग परीक्षण तथा औषधि विनियोजन गरिएको छ।

त्यसैगरी बडा नम्बर १ र २ रामा हाल सञ्चालनरत,

उक्त कार्यक्रमको निरन्तरताका लागि चालूआर्थिक वर्षमा थप चार लाख रुपैयाँ विनियोजन गरिएको छ। जसअनुसार परिजीवी नियन्त्रणका लागि एक लाख ६० हजार रुपैयाँ, गाईभैर्सी पालन तथा रोग नियन्त्रण तालिमका लागि ८० हजार रुपैयाँ र थुनेलो रोग परीक्षण तथा औषधि विनियोजन गरिएको छ।

त्यसैगरी बडा नम्बर १ र २ रामा हाल सञ्चालनरत,

उक्त कार्यक्रमको निरन्तरताका लागि चालूआर्थिक वर्षमा थप चार लाख रुपैयाँ विनियोजन गरिएको छ। जसअनुसार परिजीवी नियन्त्रणका लागि एक लाख ६० हजार रुपैयाँ, गाईभैर्सी पालन तथा रोग नियन्त्रण तालिमका लागि ८० हजार रुपैयाँ र थुनेलो रोग परीक्षण तथा औषधि विनियोजन गरिएको छ।

त्यसैगरी बडा नम्बर १ र २ रामा हाल सञ्चालनरत,

उक्त कार्यक्रमको निरन्तरताका लागि चालूआर्थिक वर्षमा थप चार लाख रुपैयाँ विनियोजन गरिएको छ। जसअनुसार परिजीवी नियन्त्रणका लागि एक लाख ६० हजार रुपैयाँ, गाईभैर्सी पालन तथा रोग नियन्त्रण तालिमका लागि ८० हजार रुपैयाँ र थुनेलो रोग परीक्षण तथा औषधि विनियोजन गरिएको छ।

त्यसैगरी बडा नम्बर १ र २ रामा हाल सञ्चालनरत,

उक्त कार्यक्रमको निरन्तरताका लागि चालूआर्थिक वर्षमा थप चार लाख रुपैयाँ विनियोजन गरिएको छ। जसअनुसार परिजीवी नियन्त्रणका लागि एक लाख ६० हजार रुपैयाँ, गाईभैर्सी पालन तथा रोग नियन्त्रण तालिमका लागि ८० हजार रुपैयाँ र थुनेलो रोग परीक्षण तथा औषधि विनियोजन गरिएको छ।

</

दायित्व पूरा भएन

पूर्वबहादुर कंदेलाल

कोरोना भाइरसको संक्रमणबाट भदौ १२ गते शुक्रबार एकैदिन बाहू जनाको मृत्यु भयो । मृत्युको यो घटना अहिलेसम्मकै सबैभन्दा बढी हो । यसले हात्रो भविष्य कति सुरक्षित छ भले तस्वीर देखाएको छ । कोरोना नियन्त्रणका लागि सरकारले रोकथाम तथा नियन्त्रण उच्चतरीय संयन्त्र गठन गरेको थिए । संयन्त्रमा विषय विज्ञ, जनस्वास्थ्यविद्वलाई नसेमेटिएको भदौ आलोचना भएपछि कोमिड-१५ संकट व्यवस्थापन केन्द्र सीसीएमसी गठन गरियो । उत्त केन्द्रका प्रमुख पदाधिकारीहरूसे समेत कोरोना रोकथाम तथा नियन्त्रणका लागि महत्वपूर्ण निर्णय लिन नसकेको आरोप लाई आएको छ । बद्दो कोरोना संकटको समाधानका लागि आवश्यक रणनीति समेत बनाउन असरमध्ये सीसीएमसीको मृत्यु पदाधिकारीहरू जै अहिले एकान्तवासमा पुगेको स्थानले खासगरी राजधानीको जनजीवन आत्मकित भएको छ । महामारी तीक्ष्णपमा फैलेंदै गर्दा राष्ट्रको अभिभावक प्रधानमन्त्री र उनको कार्यालय भन्नै सक्रिय हुन्पर्न बेलामा संयन्त्रका जिम्मेवार व्यक्तिहरू उपग्रहान तथा रक्षामन्त्री ईश्वर पोखरेल, गृहमन्त्री रामबहादुर थापा, स्वास्थ्य मन्त्री भानुभक्त दक्काल, प्रधान संलापाति पूर्णाङ्ग थापा र संघिय महेन्द्र गुरामाई नै एकान्तवासमा गएका छन् ।

कोरोना नियन्त्रणका गठित संयन्त्रको नेतृत्वकर्ताहरू नै एकान्तवासमा गएपछि संकट व्यवस्थापनको काम पेचियो र संकट गहिरिए गएको छ । संयन्त्रले वैकल्पिक बाटो अपनाएर भए पनि जनतालाई सुरक्षाको प्रत्याभूति दिनुपर्नेमा निर्णयकर्ताहरू आफै युद्धबाट पिठ्यू फर्काएर भानु जबताको दुर्भाग्य हो । सीसीएमसी सचिवालयमा कार्यरत एक जना कर्मचारीमा कोरोना संक्रमण पुष्टि भएपछि त्यसका पदाधिकारीहरू एकान्तवासमा बसेको बताइएको छ । अत्यन्त कडा सुरक्षा धराभित्र रहेका संयन्त्रका पदाधिकारीहरू पीसीआर परीक्षणको नितजा नाऊउन्नेत जनसम्पर्कबाट अलग हुने बताइएको छ । जनताको स्वास्थ्य रक्षाका लागि मात्र गर्ने भविष्यका उनीहरू नै संक्रमणको डरले एकान्तवासमा बस्नु सर्वधारण त्यसमा पनि राजधानीबासी प्रति गैरजिम्मेवार हुन् हो । दिनहुँ तीक्ष्णपमा वृद्ध भइरहेको संक्रमणमा प्रधानमन्त्रीबाट जनताले गर्ने अपेक्षा भनेकै परीक्षणको दर वृद्धि र आवश्यक उपचार देवासम्मको पहुँच हो । तर, सरकार थी सबै दायित्वाट पनिहरू उपचार आफ्नो सुरक्षामा मात्र लाम्नु नेपालीको दुर्भाग्य बाहेक अरु को हुनसक्छ !

बद्दो संक्रमणका बीच पनि सरकारले 'सम्पर्क पहिचान' गरी पीसीआर परीक्षण गर्न नसक्दा राजधानी लगायत जनन्दनत्व बढी भएका शहरहरूका बासिन्दा जोखिमपूर्ण चरणमा प्रवेश गर्दैछन् । अवस्था यस्तो जटिल मोडमा आझुमादा सरकार थेरै पनि गम्भीर देखिएको छैन । अस्पतालका वेडहरू भरिएका छन्, नयाँ संक्रमणलाई राख्ने ठाउँ नै नभएर मृत्युवरण गर्नुपर्ने अवस्था आएको छ । विश्वामी परि गम्भीर प्रकृतिका देखिन थालेका छन् । आवश्यक र उचित उपचार देवा नपाएर जीवन गुमाउनुपर्ने अवस्था जनताको नियति हो भने भौति कस्तो होला चिन्ना थपिएको छ । होइन र सरकारको उपस्थिति छ भले हो महामारी नियन्त्रणका लागि गठित संयन्त्रका पदाधिकारीले सक्रिय हुनेपर्दै । प्रधानमन्त्रीले प्रत्यक्ष निगरी राख्नुपर्दै, उपचार देवा को पहुँचमा पुर्याउनुपर्दै । सम्पर्क पहिचानसँगै परीक्षण तीव्र पारेर भाइरसको सिक्री तेऽद्युपर्दै । केवल स्थानीय तहलाई अधिकार प्रत्यायोजन गरेर सरकारको जिम्मेवारी पूरा हुँदै ।

बद्दन थाल्यो । कहिले शिशु प्रजातन्त्रको नाममा त कहिले माओवारी द्वन्द्वको नाममा दलहरूको कमी-कमजोरी ढाक्छोप भयो । कहिले राजाको प्रत्यक्ष शासन त कहिले एकान्तवासमा राज्य प्रणालीको नाममा दलहरूका करात्मा जनतामा छाको निराशा उदाहरी हुन पाएन । यसरी तीव्र दशकदेखिका जनताको मनमा रहेको निराशा, आज पहाड बन्न पुयो । जनताको मनभित्रको निराशाले निकास पाउन स्थर सरकार मात्र विकल्प बाँकी

दलीय व्यवस्थामा आफ्नो दलको उन्नी-प्रगतीको चाहना राख्नु सबै नेता, कार्यकर्ता र समर्थकको कर्तव्य नै हो । आफ्नो दल सधै सतामा पुगेस भने चाहना राख्न खोज्यु स्वभाविक हो । जनादेलाम रामातै नै नेपालमा दलीय व्यवस्था आएको हो । त्यसैले जाताले नायानेपालमा निर्माणमा दलहरू र तिनका नेताहरूले जानअपेक्षा अनुसार काम गर्नु अपेक्षा राख्नु अधिकार नै हो । दल र तिनका नेताहरूले जानचाहना अनुसार शासन गर्नुमै उनीहरूको मुख्य कर्तव्य र दायित्वानि पर्दछ । नेपालमा दलीय व्यवस्था शुरू भएपछि बनेको कहू एउटै दलको सरकारले पूरा कार्यकाल शासन गर्न सकेन । त्यसै दिनदेखि दुई वा दुईभन्दा बढी दलहरू भएर देखिए संयुक्त सरकार बनेर र अल्पायु मै दल्ने क्रम चलिरहयो । फलतः प्रायः सबै दलहरूले पटक-पटक सरकारमा बस्ने अवसर पाए । एउटै नेता पटक-पटक सत्तामा पुने मौका पाए ।

दलभित्र मौलाएको व्यक्तिगत महत्वकांकाले दलीय राजनीति नै अवधिकार बन्ने । दलभित्रको गुट्टो व्यक्तिगत स्वार्थका लागि दल र देवा दुखाई दोहान गरेर रहे । दलीय र गुणात्मक राजनीति जनताको मनमा और अल्पायु मै दल्ने क्रम चलिरहयो । फलतः प्रायः सबै दलहरूले पटक-पटक सरकारमा बस्ने अवसर पाए । दलका इमान्दार कार्यकर्ता, नेता र जनतामा निराशा

शैक्षिक क्षति : चुनौति र अवसर

यस प्रतिकूल परिस्थितीको विषयमा विभिन्न किसिम टिका-टिप्पणी समेत नभएका होइनन् । लकडाउनको विषय होस् वा स्वास्थ्य सुरक्षा सतरक्ता, नागरिक राहत, आधिक, शैक्षिक, पर्यटन, खेलकुद लगायतका हरेक सामाजिक गतिविधि ठप्प भएको विषय हुन्, सरकार आलोकन गर्ने बिध्युत बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

एकाकारी यस्तो अकल्पीय परिस्थितीको सामान्य गर्नुपर्दै जो कोही आत्मसामान्य राहत मुक्त हुन सक्नेतन् । यो शाश्वत सत्य हो । सामान्य गतिविधिका लागि तयार भइरहेको राज्यका अधिकारी संकट आत्मिति नै स्वभाविक नै थिए ।

मुलुक लकडाउन शुरू भएको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

नागरिक आत्मिति र हातासामान्य गर्ने बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

लकडाउनको चौथो भित्र बिध्युत बनेको विषयमा विभिन्न अवधिकारी अधिकारी परेको तेस्रो महिनासम्म निकै आत्मिति ।

